

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Redigeret af Emil Bohn.
Forretningsfører Sparekass. Ridder
Trykt i Gornitzkas Trykkeri, Allinge.

Avertissementsprisen er pr. Petitline
for Inserater paa Forsiden 15 Øre.
Almindelige Annonceer 1. Gang 10 Øre.
Efterfølgende Gange 5 Øre.

Nr. 59

Fredag den 20. November 1914

2den Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

trykkes i et Antal af mindst 1700 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rutsker, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad,“

har den største Udbredelse i Nordre Herred.
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 50 Øre Kvartalet.

Kvindeemancipationen.

—o—

I adskillige Sprog finder man den
Ejendommelighed, at det Ord, der
betyder „Mand“ ogsaa betegner Be-
grebet „Menneske“, medens Begre-
bet „Kvinde“ altid har en selvstæn-
dig Betegnelse. Dette tyder paa,
at i den Tid, Sprogene dannedes,
regnedes Kvinden for et lavere Væ-
sen end Manden. Saaledes er ogsaa
Forholdet den Dag i Dag mellem
mange vilde eller halvvilde Folke-
slag. Kvinden er Mandens Træ-
dyr, der udfører hans Arbejde, føder
hans Børn, og iøvrigt maa være
ham taknemlig, fordi han skaffer
hende Føden.

Saaledes har Forholdet da ogsaa
været i Slægterne's Barndom. Men
medens Kulturen gik hurtigt frem
paa alle andre Omraader, herskede,
hvad Kvinden angik, en stærk Kon-
servativisme. Selv hos et saa oplyst
Folk som Oldtidens Hellenere indtog
Kvinden en meget underordnet Stil-
ling. Hun kunde ikke deltage i
det offentlige Liv saadant som Man-
den kunde. Og dog viser Oldtidens
Grækenland et aldeles klart Eksem-
pel paa, at Kvinden paa det aande-
lige Omraade ingenlunde staaer til-
bage for Manden. I det gamle Græ-
kenland levede Digterinden Sappho,
der trods Mændenes moralsk-kon-
servative Rysten paa Hovederne
vandt sig Navn og har vundet sig
Verdensberømmelse.

Hos Nordboerne i Vikingetiden
var Kvinden noget friere stillet. Dog
var hun langt fra ligestillet med Man-
den — saaledes kunde hun ikke
deltage i Arv, og hendes Mand havde
Hals- og Haandsret over hende;
dog var det sjældent, at han mis-
handlede hende. Efterhaanden for-
bedredes hendes Stilling stadig; saa-
ledes fik hun paa Svend Tveskægs
Tid Arveret, dog ikke i saa udstrakt
Grad som Manden.

Og da Kristendommen kom, stand-
sede ogsaa Fremskridtet paa dette
Omraade. I Middelalderen og den
nyere Tid var Kvinden omsværmel
og omdigtet, men uden Rettigheder.
Den første, der fik Øjnene op for,
at dette Forhold ikke var, som det
burde være, var den engelske Filo-
soph Stuart Mill. Han hævdede, at
Kvindernes Evner, naar de udvikles,

ikke i nogen Maade staaer tilbage for
Mandens, og han forlangte, at Kvin-
den skulde have fuldständig økono-
misk og politisk Ligestilling med
Manden. Men godvilligt vilde Mæn-
dene ikke give Afkald paa de Ret-
tigheder, Traditionen gav dem. Og
nu har Striden staaet i godt et halvt
Aarhundrede, uden at et endeligt Re-
sultat er naaet.

Men Tankesættet har i disse Aar
ændret sig ikke saa lidt, og man ser
nu med andre Øjne paa Mills Ideer.

Paa de økonomiske Omraader har
Kvinden i høj Grad vundet Terræn.
Ganske vist kan Kvinden ikke i alle
Erhverv konkurrere med Manden,
men til Gengæld findes der andre
Erhverv, Kvinder kan røgte bedre
end Mænd, og særlige Evner kan jo
gøre enkelte Kvinder skikkede til Er-
hverv, som de andre ikke kan ud-
føre, saa dersom en Kvinde f. Eks.
har Anlæg for Smedefaget, bør hun
have fuldständig Ret til at vælge
den Vej; med andre Ord, hun bør
have Ret til at træde ind i de Grene
af Erhvervslivet, som hun har Evner
til at udfylde.

Og det findes nu næppe den Be-
skæftigelse, der ikke kan vise kvin-
delige Udøvere. Især gælder det
de aandelige Erhverv: det viser sig,
at Kvinden i Intelligens ikke staaer
tilbage for Manden. Nu har Kvin-
derne Adgang til at erhverve sig
Kundskaber i lige saa høj Grad som
Mænd.

Paa det politiske Omraade har Be-
vægelsen ikke gjort saa store Frem-
skridt. Mændene har nemlig en
stærk Tradition at støtte sig til. At
Bevægelsens Modstandere har haft
Bibelsprog at støtte sig til, har væ-
ret en stor Støtte for dem. Naar
Bibelen bestemte befaler, at Kvinden
bør tie i Forsamlinger læste man i
ældre Tid heraf Guds Dom over
Kvindebevægelsen.

Imidlertid har vort Syn paa Bibe-
len ændret sig i de forløbne Aar.
Medens tidligere ethvert af Bibelens
Ord betragtedes som indblæst af
Gud, og som Følge deraf var uom-
stødeligt; regner man nu med an-
dre Maal. Det omtalte Citat staaer
i et af Pauli Breve og maa behan-
des meget varsomt. For at forstaa
det, maa man kende den Mand, der
har skrevet det. Og hvem var saa
Paulus?

Ja, han levede i det første Aar-
hundrede efter Kristus og kan der-
for ikke have den samme Opfattelse
som os, der lever i det tyvende. I
det Samfund han levede i, nærede
man ikke synderlig Agtelse for Kvin-
dens Ret og derfor er det ikke mere
end naturligt, at Paulus havde samme
Opfattelse. At han skulde have
en dybere Opfattelse af Kvinden, er
aldeles utænkeligt; Bibelen melder
ikke noget om, at han stod i For-
hold til nogen Kvinde, han var Ung-
karl som de fleste andre af hans
Tids Kristne.

Andre af Kvindebevægelsens Mod-
standere siger: „Kvindens Bestilling
er at passe sit Hjem; hun har ikke
Tid til at give sig af med Politik.“

At denne Indvending kun er lidt
værd vil man let indse. Den gaar
ud fra, at Manden har sin Tid min-
dre optaget; derfor faar han Tid til
at beskæftige sig med Politik. Kvin-
den har derimod sin Tid optaget
af Arbejde og faar derfor ikke Tid
til at give sig af med Politik. Man-
den har altsaa færre Pligter end
Kvinden, men flere Rettigheder. En-
hver kan se, at denne Fordeling af
Pligter og Rettigheder er uretfær-
dig.

Atter andre paastaar, at Kvinden
ikke kan forlange politisk Valgret,
da hun har færre Forpligtelser over-
for Samfundet end Manden. Denne
Antagelse er imidlertid fuldständig
fejlagtig. Kvinden har Skattepligt
ligesaafuldt som Manden. Ganske
vist har Kvinden ikke Værrepligt og
sætter saaledes ikke Liv og Lemmer
paa Spil for Fædrelandets Skyld.
Men det er ogsaa de færreste Mænd,
der kommer i Krig. Og desuden
sætter Kvinden ved Slægtenes For-
mæring sit Liv i Vove i et langt større
Formaals Tjeneste end Mændene,
der deltager i Krig.

Og det er heller ikke mere end
rimeligt, at Kvinden faar Adgang til
at øve sin Indflydelse paa Statens
Styrelse.

Først derved faar hun i fuldt Maal
Ret til at bestemme sine Børns Frem-
tid og den kan hun vel have større
Ret til at bestemme end nogen an-
den.

Det er altsaa kun ganske simpel
Ret, at Kvinden faar politisk Lige-
stilling med Manden. Men det vil
ogsaa betegne en stor Vinding. Det
er nemlig Mødrene der udøver den
største Indflydelse paa den opvok-
sende Slægt og viser den de Vej-
e, den bør vandre. Dersom Mødrene
fik Adgang til det politiske Liv,
ville Landets Vel komme til at ligge
den opvoksende Ungdom meget
stærkere paa Hjerte.

Endnu har Bevægelsen nogle Fjen-
der, og de er de farligste, da de tri-
ves inden for Bevægelsen. De si-
ger, at Kvinden nok bør have Valg-
ret, men ikke Valgbarhed. De hæv-
der, at Kvinden ikke er i Besiddelse
af politisk Sans. Imidlertid maa man
gaa ud fra, at Kvinderne vel i lige
saa høj Grad som Mændene har In-
teresse for og Forstaaelse af deres
Børns Fremtid. Og der er jo intet,
der er mere naturligt, end at Kvin-
derne som deres Repræsentant væl-
ger en Kvinde; hos hende har de
jo Haab om at finde Forstaaelse
af de Følelser, der besjæler dem.

Og Bevægelsen har gjort Frem-
skridt. Saaledes har Kvinderne jo
nu overalt kommunal Valgret. Valg-
ret til Parlamentet har de imidlertid
kun faa Stæder; i enkelte nordame-
rikanske Fristater, i Norge, og i Fin-
land. I Finland har de tillige Valg-
barhed, og det har vist sig, at det
ikke er skadeligt for Statsstyrelsen.

Derimod har de engelske Valg-
retskvinder ikke været heldige med
deres Agitation. De Midler, de an-
vender, maa ogsaa vække Foragt og
Frygt for at faa den Slags Furier

ind i Parlamentet. Den modbyde-
lige Vandalisme de anvender, ska-
der Bevægelsen langt mere end den
gavner.

Men trods alt har Kvindeemancipationen
lyse Udsigter. Flere og flere
indser, at deres Krav er berettigede.
Og den er et stort Skridt og et
nødvendigt Skridt paa den Vej, der
fører til Maalet: Lige Ret for alle.
Chr. Jørgensen.

Om Havets Skove og de Rig- domme, de gemmer.

—o—

I vore Dage, hvor Talen bestan-
dig er om Udnyttelsen af alle natu-
rlige Hjelpekilder, hvor Heden om-
dannes til Skov, hvor Moserne dræ-
neres, hvor Vandfaldenes Kraft ud-
vindes, er det i og for sig mærke-
ligt, at der tales saa lidt om de uhyre
Skove, der hører Havets Rige til;
det er mærkeligt, fordi disse Skove
netop har det, der interesserer vor
Tid; praktisk Værdi. Det vigtigste
Indskud, som disse Havplanter yder
i Tilværelsens store Maskineri, er
det samme som for alle andre Plan-
ter: de er Stofdannere. Dyrene der-
imod er Stofforbrugere, de Forbru-
gere af de organiske Stoffer. Plan-
ternes Arbejde er det at omdanne
de uorganiske, livløse Stoffer til or-
ganiske, levende. Helt ene om at
tilføre Havets Billioner af Dyr or-
ganiske Stoffer er Havplanterne dog
ikke, fra Landjorden føres store
Mængder med Floderne ud i Havet
og aflejres dels ved Mundingerne,
dels længere ude. Man har f. Eks.
beregnet, at alene Amazonfloden fører
daglig med sig 222,200 Kubik-
meter organisk Masse. Tallet synes
saa stort, og dog er det forsvindende
i Havets store Husholdning. Hoved-
arbejdet bliver alligevel Vandplan-
ternes eller „Algerne“, som de med
et Ord kaldes — hvad enten de
er Salt- eller Ferskvandsplanter. —
Meget forskellige er disse Alger;
først er der Kystbæltets tætte Tang-
skove, der strækker sig ud til en
80 Meters Dybde; tætte, filtrede,
farvespillende Urskove er det, Rød-,
Grøn- og Brunalger slynger sig om
hverandre og vugges frem og til-
bage af Bølgeslaget. Efterhaanden
som Dybderne bliver større og Ly-
set svagere, svinder Farverne, og
Planterne bliver mere ufuldkomne,
og helt nede i Grænseriget mellem
Lys og Mørke lever de kun som
en Skyggeflora af encellede Alger.
Endnu dybere nede i det fuldkomne
Mørke er alt Planteliv forsvundet.
Men dernede lever jo dog Billioner
af Dyr, hvordan kan de da eksistere?
Det er jo ingen Forklaring, at de
større lever af de mindre og disse
igen af andre o. s. v., o. s. v., —
de mindste, de sidste, hvad lever de
da af, for selv kan de jo ikke om-
danne Havdybets uorganiske Stoffer
til organiske? Nej, ogsaa de faar
Næring fra Planterne. Ude paa Ha-

vene, hvor Kystbæltets Tangskove
forlængst er hørt op, driver de Tu-
sinder af mikroskopisk smaa, encel-
lede Planter omkring, dem, vi kal-
der „Plankton“ eller „Svæv“. Saa
lille hver især er, saa spiller dog
den samlede Masse af dem Hoved-
rollen i Havets Husholdning, der,
hvor de selv lever — oppe mod
Overfladen — giver de Næring for
Fiskene, og naar de smaa Organis-
mer dør, synker de længere og læn-
gere ned, drysser i Millionvis ned
mod Bunden, Kulden dernede bevarer
dem mod Forraadelse, og Dy-
bets Dyr finder deres Føde i dem.

Man forstaaer bedst, hvilke talløse
Masser af Enkeltvæsener dette Svæv
maa bestaa af, naar man ved, at det
er dem, der giver mange Have de-
res Farve; det er f. Eks. Svæv, det
røde Hav skylder sit Navn.

Det er altsaa Algerne Hovedop-
gave at omdanne, hvad der findes
af „Urenheder“ i Vandet, til or-
ganisk Næring for Havets Dyr, men
ogsaa ud over dette har de praktisk
Værdi. — Kystbæltets Tangskove er
saaledes at betragte som naturlige
Bølgebrydere; Havet røver jo stadig
fra det faste Land, men hvis ikke
Bølgerne Magt blev noget brudt
af Tangbæltet, vilde de røve langt
mere med sig.

Men det er endda ikke udeluk-
kende paa disse indirekte Maader,
at Havplanterne har Værdi for Men-
neskene, ogsaa rent direkte kan de
udnyttes. Ganske almindeligt er det
saaledes at bruge Tangplanterne til
Gødning, og i mange Lande bruges
de til Foder for Svin og Kvæg. —
Hollænderne har, drevne af Landets
naturlige Forhold, gjort en særegen
Brug af deres Tangbælter; de har
anvendt dem i Digebygningen. —
Rundt om i forskellige Lande bruges
Tang til Stopning af Madrasser, af
Puder, ja af Møbler, og man har
eksperimenteret med at lade det er-
statte Træmassen ved Tilvirkning af
Papir.

Japanerne er dog det eneste Folk,
der har sat Algedyrkingen rigtig i
System. Ligesom vi herhjemme fre-
der vore Skove, saaledes værner de
Algerne og søger for, at der ikke
„hugges“ i den Grad hensynsløst,
at Tangskovene forsvinder. Ofte kan
det have sin Vanskelighed at tilfreds-
stille Efterspørgselen om visse Arter,
og Japanerne har derfor begyndt et
regulært Agerbrug til Søs; de kom-
mune Myndigheder ligefrem ud-
stykker og afgrænser en Del „Grun-
de“, som de saa bortforpagter til
private. Disse planter (om man kan
bruge dette Ord) de efterspurte Al-
ger og hugger Sæden, naar Høstti-
den er inde. Det er særlig en Rød-
alg, „Porphyra laciniata“, der dyr-
kes, og nogen mere indbringende
Gren af Agerbrug gives der næppe,
thi den aarlige Høst kan beløbe sig
til 750 Kr. pr. Td. Land eller Vand,
som det maaske rettere burde kal-
des.

Arbejdet tager sin Begyndelse i
Oktober og November, store Knip-
per af Bambus og Kvas bringes i

Baade hen til Grundene ved Ebbetiden. Med et Træredskab, der formet ender i en kegleformet Tragt og styres ved to lange Skaffer, boret dybe Huller i Bugtens mudrede Grund og ned i disse Huller stikkes Risknipper, saa de i lange, regelmæssige Rader rager op over Vandet. Knipperne er et fortræffeligt Lejringssted for Sporene af Rødalgen, de sætter sig fast der og udvikles til Planter, der vokser saa hurtigt, at „Marken“ efter 3—4 Maanedes Forløb er moden til Indhøstning. Algen skæres da fra Knipperne og bringes i Baade ind til Land, hvor den underkastes en lang Proces. Først vaskes den ud, saa tørres den og presses derefter i Plader. Dette Produkt kaldes „Amanori“. Det bages og ristes, indtil det er sprødt, krummes saa ud med Hænderne og kommes i alle Slags Sovser og Supper. Denne Rødalg er bleven en ret stor Handelsartikel i Japan, dels bruger de selv Amanori, og dels eksporterer de det.

Langt vigtigere end Tilberedelsen af Amanori er dog Udvidningen af Alg-Husblas, som Japan udfører til alle civiliserede Lande. Ifølge en statistisk Opgørelse var der i 1903 500 Fabrikker, der tilsammen udvandt henvend 3 Millioner Pund, som blev solgt til en Gennemsnitspris af 95 Øre pr. Pd. Husblas'en udvindes af en Art Gelidium-Alg, der vokser paa Klippebund i Havet, og som kun kan hentes op af Dykkere. Disse tørres selv deres Høst og sælges den derefter til Fabrikkerne, hvor de tørre Alger bliver rensede og blegede, efter en Kogning filtreres de, saa at Gelatinen udskilles fra de øvrige Bestanddele. Det udvundne Produkt er blændende hvidt og halvt gennemsigtigt. Dets Anvendelser er legio. Til Supper og Geleer bruges det i Husholdninger Verden over, og Japanerne selv „klarer“ Vin dermed. Det har Ord for at staa fuldt paa Højde med dets Frænde, det animalske Produkt, der faas fra Støren. Rundt om i Verden til de mest forskellige Fabrikker sendes det; Gelatinen giver Silkestofferne deres Stivhed, klarer Øl og Kaffe og anvendes i Papirindustrien. Overalt i den civiliserede Verden er Stoffet kendt under Navnet Agav-Agav. I andre asiatiske Lande udvindes lignende Produkter med lignende Navne, som f. Eks. Agal-Agal, Agar-Agar Gummi, Ceylon Agar-Agar, — men den japaniske Vare hævder dog en første Rangs Stilling. Ogsaa i andre Verdensdele, som f. Eks. ved Amerikas Stillehavskyster, lever de samme Alger, men selve Industrien drives kun i Moderlandet Asien, og naar de amerikanske Alger hentes op fra Dybet, er det for at sendes som Raavarer til Kina og Japan.

Mange og forskellige er de Algearter, der finder Anvendelse i Industrien; adskillige bruges i Stivelsefabrikkerne og i Klædefabrikkerne til at give Varene Stivhed, mange bruges til Porcellænsdekoration eller til Overtræk over fint Papir.

Som Regel er det ikke blot et enkelt Hovedstof, man ønsker at udvinde ved kemisk Behandling af Alger, men man har tillige Brug for mange af Biprodukterne, og dette, at flere nyttige Stoffer kan udvindes samtidig, gør naturligvis, at Arbejdet betaler sig langt bedre. Alger er et af de Stoffer, der finder mest Anvendelse i Industrien; det er 14 Gange saa kraftigt som Stivelse og 37 Gange saa godt som arabisk Gummi; som Bindemiddel tilfredsstiller det de mange Fabrikanters længe nærrede Ønske om en Gummiart, der paa en Gang var let opløselig og dog meget elastisk og bøjelig. — Det vilde blive for vidtløftigt at gaa nærmere ind paa Om-tale af alle de Stofforbindelser, der kan udvindes ved kemisk Behand-

ling af Alger, men Ord som Algin, Cellulose, Dextrin, Mannit o. s. v. viser os straks, at her netop er en Mængde af de Stoffer, som moderne Industri har Brug for.

Besyderligt er det kun, at hverken vi herhjemme i det gamle Europa eller de ovre i det smarte Amerika har taget alvorligt fat paa at udnytte disse Rigmønstre, besynderligt, at vi ikke har vendt os fra denne Jord, hvor hver Tomme er udnyttet, til Havets store, nye Arbejdsmark.

Gennem Ardenerskoven.

— 0 —
En livsfarlig Biltur.

Generalen, der just gennem Felttelegrafens havde faaet en daglig Rapport, skrev et Par Linjer paa Notitsblokken.

— Aflever dette, Løjtnant Griebner, i Montcernet til femte Regiment.

Den unge Reserveløjtnant stak den lille Papirslap ind ved sin Officersfrakke.

Bag ved Møllen stod Avtomobilerne, Cyklerne og Motorcyklerne. Der stod ogsaa hans Avto, graa og medtaget af Felttjenesten. Den var forsynet med to beskyttende Stænger, der skulde skærme Billisterne mod de lumskede Staaltraade, der kunde være spændt over Vejen.

— Mandskab, raabte Løjtnanten, og ud fra Virvalet af Vogne, Hjul og Reservedele dukkede pludselig fire Musketerer og steg uden overflødige Spørgsmaal op i Vognen. Løjtnanten tog Plads ved Rattet.

— Hvorhen Fritz! — raabte en Stemme.

Kaptajn Schönberg sad paa en gammel, forslidt Møllesten og lagde ved Hjælp af Tænderne et Bind omkring venstre Arm, der blødte stærkt.

— Montcernet, raabte Løjtnanten.

— Tag dig iagt, Skoven vrimler af Franktirører.

— Om den saa er fuld af Djævl, skal jeg frem.

Kaptejn vinkede Farvel med den raske Haand, og Bilen suste afsted.

Nu kunde man „sluge Kilometre“. Fremad gik det, forbi døde Legemer, Vaaben og Uniformer, af hvilke der laa Mængder spredt paa begge Sider af Vejen.

Som en tæt Sky laa Ardenerskoven foran dem og tegnede sig skarpt mod Horisonten. Snart var de naaet til Skovbrynet, og Bilen skjultes af Skovens mørke Masser.

Ved Vejen laa et Skovfogedhus, eller suarere Ruinerne af et saadant med sønderskudte Mure og forkullede Tagsparrer. Ved Havemuren stod en Karl i Skjortærmer. Han havde stukket Hænderne i Bukse-lommerne og saa ud til ikke at ville lade sig forstyrre af noget.

Fire Geværpiber var rettet imod ham, men Manden rørte sig ikke af Pletten, og Avtoen kørte videre, men da den havde kørt et Stykke, satte han tre Fingre i Munden og frembragte derved en gennemtrængende Fløjten, der gennem Avtoens „Tøf, tøf“ trængte til Løjtnantens Øre.

— — —
Rapporten var afleveret.

Obersten stillede nogle Spørgsmaal til Løjtnanten og sagde tilsidst:

— Tag Dem vel iagt paa Tilbagevejen. Skoven vrimler af Franktirører. De har skudt paa vore Patrolier.

gylde Arme og sakte sig velbehageligt paa det kostbare Gyldenlæder.

Løjtnanten undersøgte sin Motor, thi den havde et godt Stykke Vej at tilbagelægge. Forbandet! Benzinbeholderen skulde fyldes, og raadløs saa han sig omkring.

— Hør, Sergent, findes her nogen Benzin? spurgte Løjtnanten en skægt Sachser.

— Ja, der henne om Hjørnet er en Butik. Der faar man alt muligt. Købmanden kunde desværre ikke overlade Løjtnanten noget Benzin, da han havde solgt hele sin Beholdning til en General.

Den lille Købmand med det blege Ansigt og de smaa sorte Øjne lignede en Rotte, der kryber frem af sit Hul.

Tilslidst syntes han dog at besinde sig. Han havde ganske sikkert et Par Kander Benzin i Kælderen, men de var til hans eget Brug.

Men Løjtnanten tog intet Hensyn dertil, og den lille Franskmand maatte krybe ned i Kælderen. Det varede en Stund, før han kom tilbage, men tilslidst viste han sig med en Flaske i hver Haand.

— Her er det sidste jeg har, Hr. Løjtnant, og nu kan jeg godt lukke Butiken, thi jeg har intet mere at sælge.

Avtoens Lygte oplyste det mørke hemmelighedsfulde Skovdyb. Men i næste Øjeblik var det mørkt som i en Grav. Løjtnanten havde slukket Lydene, og Bilen ligesom opguedes af Mørket. Vejen var snorlige og dannede en Lysstribe mellem de mørke Træer paa begge Sider.

— Vi vil ikke give de Okser noget Sigtepunkt, sagde Løjtnanten over Skulderen til Mændene bagved.

Fritz Griebner sad med Haanden paa Rattet og Opmærksomheden spændt til det yderste.

Uvilkaarlig formindskede han Farten. Pludselig var det, som om Mørket sprængtes af et stærkt Knald. Der kom Ildgnister fra Digerne, fra Vejen og fra Aabningerne mellem Træstammerne, og en hel Salve bragede.

De 4 Mænd i Avtoen tog Geværerne fra Skulder og skød blindt i Mørket. Et Par mørke Legemer saas foran Bilen, og vi kørte over dem. Fremad, fremad for Livet! Paa Bagsædet faldt den ene af Musketererne sammen, og fra hans Mund strømmede Blodet.

Men fremad gik det, til vi alle hørte en Lyd som en Kæde slog mod Hjulene. Klap, Klap, lød det, men der var ingen spærrende Kæde paa Vejen; det kom fra Motorens Indre — fra selve Maskinens Hjerter. Den kæmpede endnu som et saaret Dyr, men standsede tilslidst.

— Lys, Lys! Nu maatte man for enhver Pris undersøge Skaden. — Den viste sig imidlertid ikke at være af ydre Beskaffenhed, men det saa ud til, at Benzinbeholderen havde faaet en Revne.

Vilde af Iver, med hver Nerve spændt, foretog man Undersøgelsen. Det gjaldt Liv eller Død.

I Benzinbeholderen stod en mørk Vædske lige op til Kanten.

— Dreng, hvæsede Løjtnanten, den Skurk har blandet Skedevand i Benzinen!

Pludselig blev Skoven levende, og Nattens Stillehed brødes af vilde, hæse Raab. Man hørte Grenene knække under tunge Trin.

— Har de Hunde med, da er vi fortabte, hviskede Løjtnanten.

En Salve bragede, og Hjelmen fløj fra den ene Musketers Hoved. men de overlevende søgte Dækning bag Avtomobilerne og besvarede Ilden. Løjtnanten følte en brændende Smerte paa sin venstre Kind, og fra hans venstre Haand dingledede to

Fingre kraftsløst ned. Det var som om et rødt Forhæng for hans Øjne delte sig og atter trak sig sammen, men saa snart det delte sig, fyrede han uafbrudt.

Men hvad var det for en Klappen? Var Maskinkraften i Avtomobilen vendt tilbage? Franktirørernes Ild var pludselig ophørt, og deres Kugler smeldede ikke mere mod Avtoens Panterklædning, men en anden Klappen hørtes tydeligere. Løjtnantens Gevær sank til Jorden, og han følte en Haand blive lagt paa hans Skulder.

Rundt omkring i Lyset fra Avtomobilen saas Hestehoveder og lange Lanser. Det var Ulaner — tyske Ulaner.

Fra Uge til Uge.

Dødsfald.

Den over hele Bornholm kendte og i alle Kredse afholdte Mand, Anton Jensen i Aakirkeby er afgaaet ved Døden i Mandags.

Han var født paa Aagaard i Pedersker, var en af de første Elever paa Bornholms Folkehøjskole i Østerlars straks i 70'erne, hvor man lagde Mærke til hans mange gode Egenskaber, og spaaede ham en indflydelsesrig Stilling og Fremtid blandt sine Landsmænd, hvilket ogsaa viste sig at være rigtigt.

Han var bedst kendt under Tilnavnet Jensen „Kratlund“, efter den Ejendom han byggede og boede paa i Pedersker, hvor han i mange Aar var Sogneraadformand senere Medlem af „Bornholms Amtsraad“ og nu indtil sin Død Medlem af Amtsskoleinspektionen.

Bl. a. var han Formand for Skatteraadet i søndre Skyldkreds, Formand for søndre Herreds Kreaturforsikrings-Selskab, Næstformand i Bornholms Kreaturforsikrings-Selskab og Bornholms Andels-Svine-slagteri, Repræsentant for Østifternes Land Hypothekforening, hvor han gjorde sig bemærket ved sin altid reddebønde Hjælp og Støtte for Laantagere o. s. v. Ved hans Begravelse paa Lørdag vil han blive fulgt til sit sidste Hvilested af en stor Skare af de mange virkelige Venner han havde erhvervet sig i sin offentlige Virksomhed og ved sin personlige, elskværdige Fremtræden.

Arbejdet

paa Allinge Havn nærmer sig nu, ved Vinterens snarlige Komme, sin Afslutning for iaar.

Der rømmes op paa Pladserne, det der forresten længe har været tiltrængt, Kranerne tages ned, Dampkedlerne transporteres bort, nu da man har opgivet at tage mere Ler op fra Dæmningen. Det er næppe alt fjernet, men vel nok saa meget at det kan gaa an, saa Portene kan blive anbragte, ved første gunstige Vejrforhold. Nu er der jo ret gunstige Pladsforhold tilstede, Havnene er tomme for Skibe siden Dampskibet „Svava“ afgik til Karlshamn med Havaristen Skonnerten „Siri“, hvor den skal repareres for Assurandørernes Regning. De sejlede herfra Mandag Morgen Kl. 8 og var i Karlshamn Kl. 5 Efterm. efter en særdeles heldig Overrejse. Det var intet lille Havari, inden alt bliver opgjort bliver det nek ca. 9000 Kr. og Tabet paa Ladningen bliver ca. 1000 Kr.

Vi vil haabe det bliver sidste Gang, at der sker Forlis af den Art her i Havnen.

Paa nordre Havneplads og Blakmolen arbejdes nu med Glacis og Fundamentet for Skinnerne.

Havnesporet hænger fremdeles i Luften ca. 4 Fod ovenfor og vent

paa Forbindelse med Havnen, for Lægtolk ser det ud som om at hele Sporet paa et langt Stykke nord efter skal tages op igen og sænkes betydeligt for at faa denne Forbindelse istand, og hvem skal afholde disse Udgifter Havnen eller Banen? Bare det nu ikke gaar saaledes, som spaaet er, at Havnesporet rustes og raadner op, før det kommer saa vidt, at der kan køres paa det.

Ruten Simrishamn-Allinge.

Kaptejn Ovrebek, Ejer og Fører af S/S. „Kong Kristian“ og Agent H. P. Jakobsen foretog i disse Dage en Tur Bornholm rundt, for at interessere Folk for at tegne Aktier i et under Startning værende Aktieselskab

Bornholm-Ekspres Linie med hvis Prospektus vi skal komme tilbage til i næste Nummer af Bladet.

Fodringsforsøg med Arbejdsheste.

Med den Pris, der i Tiden notes for Havre, er det en Selvfølge, at Landmændene i højere eller mindre Grad et betænkte paa at afløse denne Kornsort i Hestenes Foder med andre og billigere Fodermidler. Det maa derfor siges at være særdeles hndigt, at den bekendte svenske Forsøgsleder Niels Hansson i Stockholm netop for kort Tid siden har usendt en Beretning over nogle Fodringsforsøg med Arbejdsheste, Forsøg, hvis Øjemed var at konstatere Muligheden af at erstatte Havren med andre Sædarter eller Fodermidler, samt at finde disses Foder-værdi i Forhold til hinanden.

I Forsøgsrækken Havre kontra Byg viste det sig, at 1 Pd. Byg til Arbejdsheste havde samme Foder-værdi som 1,2 Pd. Havre, og at man i vid Udstrækning kunde erstatte Havre med Byg. Hansson gik endog saa vidt at erstatte 12 Pd. Havre med 10 Pd. Byg.

Forsøgene viste tillige, at fintknust Majs har samme Foder-værdi som Byg, men da Majsen hidtil kun er fremkommet i mindre Mængder, og der tales om, at den er af mindre god Kvalitet, vil den sikkert foreløbig træde i Stedet for den ensidige Havrefodring, der med den nuværende høje Havrepriser maa siges at være i høj Grad uøkonomisk.

Niels Hansson henleder Opmærksomheden paa, at Fodring med Sædarterne, der alle er i høj, om end forskellig Pris, bør indskrænkes, og hvor det er muligt delvis ersattes med Roer, Kartoffler, eller andre Fodermidler. Saaledes har tørret Sukkerroeffald Pund for Pund samme Værdi som Blandsæd — (lige Dele Byg og Havre) og der kan anvendes indtil 6—8 Pd. daglig pr. Hest.

Flydende Melasse (50 pCt. Sukker) har samme Foder-værdi som Blandsæd, men der kan anvendes begrænsede Mængder daglig, 4—5 Pd. pr. Hest.

Tillige henleder Hansson Opmærksomheden paa

Roer og Kartoffler

som Erstatning for Kærne. Vort Forsøgslaboratorium har jo for Aar tilbage gjort Forsøg med Roer til Heste og paavist Roernes gode Egenskaber i saa Henseende. Et Aar som i Aar vil der netop være Grund til at lægge sig dette paa Sinde. Ved en samtidig Anvendelse af flere af disse — mere eller mindre fra de sædvanlige afvigende — Foderemner tilraader Hansson at have Opmærksomheden henvendt paa, at Hørationerne ikke bliver for smaa eller helt udgaar.

Under de i Tiden herskende, eks-

traordinære Forhold, der kræver særlige Forholdsregler, maa Landbrugene være Forsøgsleder Niels Hansson taknemlig for hans Meddelelser, der, benyttede paa rette Maade, vil kunne blive af stor økonomisk Betydning. Jeg vil derfor tilraade, at Landbrugene stifter nærmere Bekendtskab med Beretningen i „Landmanden“ eller de Uddrag deraf, der er fremkommet i den hjemlige landøkonomiske Fagpresse.

Aug. Kjær.

Landboernes

Opmærksomhed

henledes pan den konstituerede Generalforsamling paa Højers Hotel Mandag den 23. November, Efterm. Kl. 2, til Dannelsen af en Foderstofforening for Nord-Bornholm. Iøvrigt henvises til Annoncen.

Gudstjenester.

Søndag den 22. November.

Ols Kirke Kl. 9¹/₂. Skrm. 9. Allinge K. Kl. 2.

Søndag Aften Kl. 7 Sandvig Missionshus, Fødselsdagsfest.

Da 67 vilde have Orlov.

67 var ikke af dem, som har opfundet Krudtet, men da han var skikkelig og pligtgyldende, var han godt lidet saavel af Kammerater som foresatte.

Nu vilde 67 gerne have Orlov og raadførte sig derfor med sin Ven Bøsemager Madsen om, hvad han skulde gøre for at faa Orlov.

— Gaa bare op til Kaptejnen, saa har du Orlov med det samme, siger Madsen.

— Ja, men jeg har ikke en eneste Grund at opgive, og saa faar jeg vel ikke Orlov, siger 67 forknyt.

— Ikke andet, siger Madsen, det kan du let klare; sig bare, at din Svigermoder er død, saa gaar det nok.

Dette fandt 67 udmærket og stod kort efter oppe hos Kaptejnen og bad om Orlov.

Der udspandt sig nu følgende Samtale:

— Naa, hvad Grund har De saa til, at De vil have Orlov, 67?

— Min Svigermoder er død, Hr. Kaptejn.

— Er De da forlovet, 67?

— Nej, Hr. Kaptejn.

— Men er De da virkelig gift og har Kone og Børn, 67?

— Nej, Hr. Kaptejn.

— Hvor Pokker har De da faaet Deres Svigermoder fra, 67?

— Jeg har faaet hende af Bøsemager Madsen, Hr. Kaptejn.

At 67 fik den ønskede Orlov, behøves vel ikke at tilføjes.

Majs og Glutenfoder

ventes omkring 1ste December. Bestillinger modtages.

Nordlandets Handelshus.

Erindringsliste.

Toldkammeret 7-12 Form., 2-7 Efterm. Kæmmerkontoret 10-11 og 2-4. Laane- & Diskontobanken 2-4 Eftm. Sparekassen 10-12 og 2-4. Stempelfilial i Sparekassen 10-12, 2-4.

Dampskibsexpeditionen, aaben ved Skibenes Ankomst og Afgang Tirsdag og Fredag Efterm., Mandag og Torsdag Form.

Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6-7. Distriktslægen 8-9 og 2-3.

Postkontoret 9-12 og 2-7. Søndag 12-2.

Telegrafstationen 8 Morgen til 9 Aften. Søndag 12-2.

Borgmesteren, Kontortid hver Søndag Kl. 3 paa Skolen.

Branddirektøren Mandag og Fredag Form. 8 til 10.

Statsanstalten for Livsforsikring ved Chr. Olesen, Messen. Kontortid 1-4 Em. Folkeboogsamlingen paa Raadhuset: Fredag 7-8, Tirsdag; 3-3,30.

God, sund, dansk Spise er Ærter. - Bønner. - Hvidkaal.

Hele afskallede Victoria-Ærter. Store " Fjække-Ærter. Letkogende bornholmske Ærter. Hollandske brune Bønner. Stor fast Amager-Hvidkaal sælges i

Nordlandets Handelshus.

Store Derbyshire Ovnkul

expederes renharpede fra Lager til den allerbilligste Pris. Det er nu Tide at forsyne sig til Vinteren og Bestillinger bedes afgivne til

Nordlandets Handelshus.

Elegante Visitkort anbefales fra Allinge Bogtrykkeri.

Ønsker De

smukke og moderne Fotografier, da henvend Dem i Atelieret ved Havnen.

Telefon 4. Andr. Ipsen. Billeder indrammes.

Ordet er frit!

Vi gør vore mange Læsere i By og paa Land opmærksom paa, at enhver kan faa optaget Artikler og Indlæg om Emner af almen Interesse i „Nord-Bornholms Ugeblad“.

Betingelsen er kun, at det skrevne er holdt i en sømmelig Form og indenfor rimelige Grænser, samt at Indsendere—til Underretning for Redaktionen—opgiver Navn og Adresse. Ligeledes modtager Redaktionen gerne Meddelelser om saadanne Ting og Forhold, som egner sig til Behandling i Bladets Spalter.

Dette gælder baade Byen og Landet og det er en Selvfølge, at Redaktionen altid vil iagttage den strengeste Diskretion med Hensyn til sine Kilder.

Islandsk Lammekød

bedste Sort kontrolleret og stemplet, sælges.

For- og Mellemstykker a 42 Øre. Smaa Baglaar a 50 Øre.

Nordlandets Handelshus.

Sølg os Deres Beholdning af

Rug, Hvede, Byg og Havre

eller gør Byttehandel med os saaledes, at De faar gode sunde Foderkager eller Hvedeklid som Erstatning. Bedste Tilbud faas fra

Nordlandets Handelshus.

Pris pr. 1/2 Kg. 1,10—1,20—1,50

Brødr. Cloëtta

Kgl. Hof-Chokoladefabrik København.

De eng. renharpede Gaskoks

ere meget kraftige og er et behageligt Brændselmateriale. Disse sælges for 1 Kr. 35 Øre pr. hl, frit tilkøbt pr. Kontant.

Nordlandets Handelshus i Allinge.

Alle Sorter tørre sunde Sædvarer købes!

Ved Samhandel betaler vi Kornet med absolut højeste Dagspris efter Kvalitetsvægten.

Vær saa god at vise os Prøver af Partiernes.

Nordlandets Handelshus.

Bestil Deres Tryksager i Allinge Bogtrykkeri

Lad

Dem fotografere hos Alfred Kjeller.

2-Vær. Lejlighed

uden Køkken, og passende for en enlig Herre eller Dame, er til Leje. Bogtrykkeriet anviser.

Alle Slags Skilte og Plakater

billigst i

Allinge Bogtrykkeri.

Store

Spise-Kartofler

sælges til 3¹/₂ Øre pr. Pund i Nordlandets Handelshus.

RØ.

Under Forudsætning af fornøden Tilslutning antager jeg Elever i finere Haandarbejde.

Nærmere ved Henvendelse til

Thora Jensen, „Rosenly“.

Vi køber gerne

Glænsø Ærter, Solo Ærter, Blandsød, hvori Ærter, Blandsød, hvori Vikker, Bornholmsk Graahavre, og beder om bedste Tilbud og Prøver.

Nordlandets Handelshus.

Nordbornholms Foderstofforening.

Alle Landboere paa Nordbornholm, specielt Andelshavere i Mejerierne „Humledal“ og „Kajbjerggaard“ — eventuelt „Hammersdal“ — indbydes til konstituerende Generalforsamling i ovennævnte Forening Mandag den 23. Novbr. d. A., Eftm. Kl. 2, paa Højers Hotel i Allinge.

Udvalget.

Husk at sælge

Deres uldne, strikkede

Klude

til

Wilh. Hansen, Sandvig.

Søger De en Livsledsagerske,

skal den gamle Cykle sælges, ønsker De Adgang over deres Ejendom forbudt, har De fundet et Par Galoscher, skal der være politisk Møde eller Bal, har De Kreaturer til Salg eller vil De købe saadanne, har De faaet nye Varer hjem, paatager De Dem Reparationer, har De startet en ny Forretning — hvordan skal Folk saa faa det at vide, hvis De ikke averterer i et Blad, som virkelig læses.

„Nordbornholms Ugeblad“ læses af saa at sige alle i Nørre Herred og er derfor et fortrinligt Annonceblad. Send deres Annoncer til „Nordbornholms Ugeblad“.

Sukker

sælges stadig til smaa Priser.

Allinge Kolonial og Produktforretning.

Turisthotellet Sandvig.

Vintersæsonen er begyndt. Lokalerne anbefales til Foreninger, Møder og lignende. Ved hurtig og reel Betjening samt rimelige Priser anbefaler vi os til det ærede Publikum.

med Højtælsse Lauritz Madsen.

By- og Herredsfuldmægtig Johannes Kofod, Hasle.

træffes paa Raadhuset i Allinge hver Mandag efter Kl. 10 Form. og i Klemensker Kro hver Fredag fra 2-5 Eftm.

Olsker.

Formue- og Indkomstskat til Staten for 1ste Halvaar 1914—15 modtages ved Mejeriet „Humledal“ og „Kajbjerggaard“'s Udbetalinger i November, samt hos Fisker Emil Larsen i Tein Lørdagen den 21. November Efterm. Kl. 3—4.

Skatten bedes indbetalt inden 1. December.

Sogneraadet.

Toget afgaar

Søgnedage.

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	7 ⁰⁰	10 ¹⁵	3 ¹⁰	7 ⁵⁵
Allinge	7 ⁰⁸	10 ²⁶	3 ²⁰	8 ⁰⁵
Tein	7 ¹⁶	10 ³⁷	3 ³²	8 ¹⁵
Helligdommen	7 ²⁶	10 ⁵⁴	3 ⁴²	8 ³³
Klemensker	7 ⁵⁶	11 ¹⁷	4 ¹²	8 ⁵³
Nyker	8 ¹⁰	11 ³¹	4 ²⁶	9 ⁰⁸
Til Rønne	8 ³⁰	11 ⁵²	4 ⁴⁷	9 ³⁰

Rønne—Sandvig

Fra Rønne	7 ¹⁸	10 ³⁵	3 ³⁰	8 ¹⁵
Nyker	7 ³⁸	10 ⁵⁸	3 ⁵¹	8 ³⁵
Klemensker	7 ⁵⁵	11 ¹⁶	4 ¹¹	8 ⁵²
Helligdommen	8 ¹⁴	11 ³⁷	4 ³²	9 ¹¹
Tein	8 ³⁰	11 ⁵³	4 ⁴³	9 ²⁷
Allinge	8 ⁴²	12 ⁰⁶	5 ⁰¹	9 ³⁹
Til Sandvig	8 ⁴⁸	12 ¹²	5 ⁰⁷	9 ⁴⁵

Søn- og Helligdage.

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	7 ⁰⁰	10 ²⁰	1 ¹⁰	7 ⁵³
Allinge	7 ⁰⁸	10 ²⁸	1 ¹⁸	8 ⁰⁵
Tein	7 ¹⁸	10 ³⁹	1 ²⁹	8 ¹⁵
Helligdommen	7 ³⁴	10 ⁵⁶	1 ⁴⁶	8 ³⁸
Klemensker	7 ⁵⁴	11 ¹⁶	2 ⁰⁶	8 ⁵²
Nyker	8 ⁰⁶	11 ³⁰	2 ²⁰	9 ⁰⁸
Til Rønne	8 ²⁵	11 ⁵⁰	2 ⁴⁰	9 ³⁰

Rønne—Sandvig

Fra Rønne	7 ¹⁸	10 ⁴⁰	1 ³⁰	8 ¹⁵
Nyker	7 ³⁸	11 ⁰⁰	1 ⁵⁰	8 ³⁵
Klemensker	7 ⁵⁵	11 ¹⁷	2 ⁰⁷	8 ⁵²
Helligdommen	8 ¹⁴	11 ³⁶	2 ²⁶	9 ¹¹
Tein	8 ³⁰	11 ⁵²	2 ⁴²	9 ²⁷
Allinge	8 ⁴²	12 ⁰⁴	2 ⁵⁴	9 ³²
Sandvig	8 ⁴⁸	12 ¹⁰	3 ⁰⁰	9 ⁴⁵

Anton Sonnes Ligkiste-Magasin,

Nørregade, Allinge.

Telefon 69.

Leverer Ligkister i alle Størrelser.

Sorte,

egetræs- og hvidlakerede.

Ligklædninger leveres.

Bestil Deres Regninger, Meddelelser, Konvolutter og Brevpapir i Allinge Bogtrykkeri. Hurtig Levering. Billigste Priser. Ring op Telefon 74.

Forlang altid

Otto Mönsted's

OMA

Plante Margarine

Absolut bedste Kolonialvarer

til billigste Dagspriser anbefales.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Skindhandsker med Garanti

Nordlandets Handelshus.

billigst i

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassetilkaar til en Rente af 4 pCt. p. a., paa Folie til 2 pCt. p. a.

Bedste

Derbyshire Kakkelovnskul

anbefales fra Lager til billigste Dagspriser.

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Clöetta's

„ALBA“

Crémant Chocolate
FINESTE DANSK FABRIKAT

5 Flager og Ruller fra 10 - 100øre

Cement, Tagpap,

Tag- og Staldvinduer, Murgryder, Fyrdøre, Riste og Renseluger anbefales til billigste Priser.

Allinge Kolonial- og Produktforretning

Skal De giftes?

forsøm da ikke at bestille Bryllupssangene i Allinge Bogtrykkeri.

Fest- og Lejlighedssange leveres billigst og med kort Varsel.

Visit- og Takkekort.

Husk vort velassorterede

Trælast-Lager!

Forlang Tilbud, og vi er til Tjeneste.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Urmager A. M. Lindberg Guldsmed

anbefaler

Lommeure, Stueure, Brillen m. m. — Fest- og Brudegaver.

Telefon Nr. 4. Stort Udvalg. Graveri gratis.

Malmø Galocher er stærke og lette,

billigst i

Nordlandets Handelshus.

Om Jagten paa Bornholm

i gamle Dage skriver Ph. R. Dam i „Folkeliiv og Indstiftelser paa Bornholm“:

En af Vinterens lyse og fornøjelige Sider var Jagten. Den blev for det meste udøvet af enhver, der havde Jagtret; men dreves ogsaa af flere i Forening og Selskab som Klappagt. Sidstnævnte Art foretoges bl. a. efter Indbydelse fra Skovrideren i Rømersdal („Holtforsteren“), og gik især ud over Rævene i Almindingen. Men hin Tids Jagtherrer forsmaaede dog ikke at tage Hærene med paa Kornet.

Før Udskiftningen, der blev fuldført omtrent 1843, var Staten Ejer af Jagtretten, der by- eller sognevis var overdraget til Forpagtere. Disse tog da i Reglen lysthavende Deltagere med ind i Forpagtningen. Saadan Jagtret stiftedes ved en saakaldet „Konfession“, der var udstedt af det kgl. danske Rentekammer.

Men efter Udskiftningen fik hver Jordejer Jagtret paa sin egen Grund. Jagttiden faldt sammen med Vintermaanederne i det væsentlige; thi paa den øvrige Tid af Aaret havde den ikke stort at betyde (lidt Fuglevildt, mest Vildænder). Nu til Dags findes meget faa Vildænder, eftersom snart alle Kjør og Indsøer ere udtørrede.

I frostklare Eftermiddagstimer — helst naar der var nyfalden Sne, „Sporsne“, høres Hareskytternes Bøsser knalde og Hundenes Bjæffen gjalde fra Marker og Skove. I høj Grad yndet var det i maaneskinsklare Nætter at staa paa Lur bag Vinduer og Gjulge, naar Hærene gæstede Kaalhæverne.

Udøvedes Jagten af flere gode Venner og Naboer i selskabelig Flok og Følge, da blev der tid Enighed om at afslutte den, naar Solen var gaaet ned og Mørket faldt paa, med at søge ind og gæste en eller anden Gaard, hvor der boede en Ven eller Kending, helst en af selve Jagtgæsterne. Aftenen og en stor Del af Natten tilbragtes da med Kortspil, almindeligt Trekort eller Polskpas. Gæsterne nød da af Mad og Drikke det bedste som Huset formaade. Ved Bordet krydredes Maaltidet og Fortællingen med idel Skæmt, Fortællinger og morsomme „Passasier“ om oplevne Tildragelser, helst henede fra selve Jagtlivet. Indledning til en saadan lød gerne som saa: „Mindes du, Svoger Hølger, den Gang . . .“ — og der høstedes højroset Bifald og Lattersalver for den livlige Iklædning og Udmaling af Fortællingen. Det forstaaer sig, at det dampende Indhold i Punseballen bidrog sit, efterhaanden som det fik Adgang gennem de rustne Halse, til at øge Samlivets Hyggelighed og Munterhed.

Naar Hareskytterne var komne hjem til dem selv, var det Skik og Brug at lægge Jagtudbyttet paa Gulvet foran Stueuhret, saa at Kone og Børn kunde nyde Skuet deraf, naar de kom op om Morgenens. — Der kunde da somme Tider ligge 6—8 Harer til Parade. Det var ikke sjældent, at en flittig Hareskytte kunde skyde flere end et Hundrede Harer i Løbet af en Vinter.

Frisk Blodmelasse

anbefales fra Lager til billigste Dagspriser.

Allinge Kolonial- Produktforretning.

Klædninger fra 16 Kr.

Vinterfrakker & Ulsters fra 25,00

Stortrøjer fra 12 Kr.

Et Parti Vinterfrakker & Ulsters i smaa Størrelser

sælges for 8 a 10 Kr. pr. Stk.

Nordlandets Handelshus.

Vor bekendte fine Kaffe

samt The, Chokolade og Cacao

anbefales det ærede Publikum. NB. Altid frisk Kaffe.

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Ingen Prisforhøjelse!

Vi anbefaler vort store Lager af alle Slags Fodtøj, som endnu sælges til de kendte billige Priser.

Nordlandets Handelshus.

Extrafint nyt islandsk Lammekød,

dyrlægekontrolleret, samt extra gode Kogearter anbefales til billigste Pris.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Extra svære fladbundede Murgryder sælges!

70 Liter = 9 Kr. 80 Liter = 10 Kr. 90 Liter = 11½ Kr.
100 Liter = 13½ Kr.

Stærke Fyrdøre. Svære Riste. Rensedøre. Ovnror.

Sælges allerbilligst — og gammelt Støbegods tages som Betaling i

Nordlandets Handelshus.

Love og Kvitteringer billigst i Allinge Bogtrykkeri.

Ved De?

at De i Nordlandets Handelshus kan købe en elegant Dame-Gummifrakke af silkelignende Stof og i mange Farver for

14 Kr. 24 Øre.

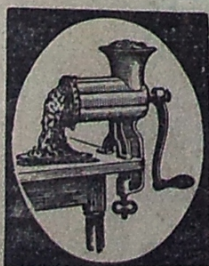
Bestil Deres Tryksager i Allinge Bogtrykkeri

Højeste Pris betales for

Uld og strikkede Klude

i Bytte med Varer.

Nordlandets Handelshus.

Vridemaskiner,
Tøjroller,
Husholdnings-
maskiner

Største Lager af
Isenkram,
Glas, Porcelæn og
Fajance.

Anker Heegaard's
bekendte
Gryder
anbefales.

Spise- og
Vandstel
samt hele
Køkkenudstyr.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.